

ב"ה

אלול

י = בתולה

האות י מסמלת את חודש אלול האת חוש המעשה, הצניעות והענווה.

ך = כוכב

האות ך מסמלת את כוכב

- ט - סמס
- ז - נוגה
- ח - כוכב
- ת - לבנה
- ש - שבתאי
- צ - צדק
- ך - מאדים

שיחה לחודש אלול

"וכך צריך להיות אצל החסידים-שבכל זמן צריכים ללמוד (או על כל פנים לדבר) אודות המעלה המיוחדת דזמן זה, שע"י זה ממשיכים ומגלים הזה, שע"י זה ממשיכים ומגלים דבר למטה" (ש"פ שמיני, פ' פרה, מבה"ח ניסן תשי"א ע' 339).

שם החודש: "אלול", גם הוא מהשמות ש"עלו" עמהם מבבל. הרבי שליט"א מלך המשיח, מציין: כי על אף שהשמות הללו נקראים כן בלשון הכשדים, מקורם קדום יותר, השמות ירדו לבבל, אך ביציאת ישראל מגלות בבל, שבו ועלו גם השמות עמהם.

חשוב להסביר עניין זה כל אימת שאנו דנים בשמות החודשים (וגם בשמו של כל דבר) כי ע"פ תורת הבעש"ט, "שמו אשר יקראו לו בלשון הקודש" הוא גם הכלי להיווצרותו ומקור חיותו. כמו כן השימוש ב"שמו אשר יקראו לו" מחדיר את תכנו וחיותו של החודש לגדרי העולם עד "למטה מעשרה טפחים".

בשם החודש "אלול" מרומז כללות מעשינו ועבודתנו בעולם. ראשי התיבות שבשם החודש מורים לנו את עניני העבודה הנדרשת מאתנו. תורה (אנה לידו ושמתי לך). עבודה - תפלה ("אני לדודי ודודי לי"). גמ"ח ("איש לרעהו ומתנות לאביונים"). תשובה ("את לבבך ואת לבב"). גאולה ("אשירה לה' ויאמרו לאמור") - עבודת האדם בג' הקוין שעליהם העולם עומד, המכוונים כנגד ג' עולמות ב"ע (בריאה יצירה ועשייה) כשהיא חדורה בעבודת התשובה (אצילות) ועד לעניין הגאולה (עולם החמישי), שהוא בעין ערוך לכל סדר ההשתלשלות דד' עולמות אבי"ע, דוגמתו בנפש האדם - שעבודתו חדורה ונעשית מצד בחי' היחידה.

מזלו של חודש אלול-בתולה, הרומז על כנסת ישראל, כפי שהיא נקראת בפסוק "בתולת ישראל" וכיון שישראל נמשלו לכוכבים, "דרך כוכב מיעקב", מתאר המיצג הכוכבי הזה את כנסת ישראל כפי שהיא מוכנה לנישואין עם הקב"ה. ובחודש זה באה לידי ביטוי האהבה השוררת בין עם ישראל להקב"ה, הן מצד המטה: "אני לדודי" והן מצד מעלה: "ודודי לי".

חודש אלול הוא גם חודש הרחמים וסליחות, חודש של תשובה והכנה לקבלת התורה בהר סיני (הלוחות השניים-שנתנו בחשאי), וכיון שתכלית האהבה היא "הנישואין" שיהיו בהתגלות מלך המשיח לעיני כל בשר, מביאה תנופת התשובה בתקופה זו להכנה לתורה החדשה ש"מאיתי תצא" ולשמחה הגדולה: "שמח תשמח רעים האהובים".

מזלו של החודש (בתולה), מלמדנו על התפקיד החשוב שנוטלות בנות ישראל, אשר היו הראשונות לקבלת התורה כלשון הפסוק: "כה תאמר ל"בית-יעקב" (אלו הנשים) ורק אחר כך, ותגד ל"בני-ישראל" (אלו הגברים), כשהן ממשיכות את הקו של הגאולה ממצריים "בזכות נשים צדקניות". וכן בגאולה העתידה תהייה הן ב"שורה הראשונה".

מקור החיות לחודש אלול הוא הצרופ שם הוי' ה-ה-ו-ו-י, סופי תיבות של הפסוק: "וצדקה תהיה לנו כ"י" ובכך ניכר גם הקשר של חודש אלול למצוות הצדקה, שעליה נאמר: "אין ישראל נגאלים אלא בצדקה, וכן נאמר: "בצדקה תכונני", ועוד נאמר: "צדקה תרומם גוי" ובה גם משתבח עם ישראל בהיותו עם של גומלי חסדים. וכשם שבריאת העולם נהייתה בחסד כפי שנאמר: "עולם חסד יבנה" גם הגאולה באה בזכות הצדקה והחסד, במהרה בימינו מ"ש.